

! EESMÄRK

Oskab eksimise korral maastikul tegutseda.

✓ LÄBIVIIMINE/KONTROLL

Juhendaja korraldab õppematka või selgitab välitingimustes eksinuna tegutsemise põhimõtteid:

- Jää paigale!
- Ole kuuldav ja nähtav!
- Hoia sooja!

Juhendaja demonstreerib noorkotkastele valgel ja pimedal ajal, kui hästi on kuulda ja näha erinevad helisid ja esemeid, selgitab mütsi peas ja jope seljas hoidmise vajalikkust ja rõhutab, et nad julgesti vastaksid otsijate kutsetele!

Katse on sooritatud osalemisega koondusel, laagris või matkal, kus teemat käsitleti.

📌 SOOVITUSED

- ▶ Õppeprogramm „Otsi Otti“.
- ▶ Teha harjutusi maastikul (*harjutus 21.1*).
- ▶ Viia läbi praktiline koondus-matk (*harjutus 21.2*).

HARJUTUS 21.1

■ Soojuse hoidmine

Pane üks käsi vastu maapinda ja teine käsi kaenla alla. Kumb käsi on jahedam, kumb soojem? Valame tassidesse kuuma vett. Ühe tassi katame, teist mitte. Kumb vesi on poole tunni pärast soojem?

Otsime metsas tihedama võraga puu, mille all on kuiv. Otsime oksa ja teeme neist istumisaluse. Laseme katsetada ja võrrelda istumisealust ja selle kõrval olevat maapinda.

■ Kuuldavuse harjutamine

Vilistame lastega paigas, kus see teisi ei häiri: kolm vilet, väike paus, kolm vilet.

Teeme kõlapulgad. Testime, kui kaugemale neid kuuleb. Kuivemad puud annavad parema kõla.

■ Nähtavuse harjutamine

Ehime puu kommipaberite ning muu taskus ja ümbruses leiduvaga.

Teeme märke kolmest käepikkusest oksast ja samblamütsist.

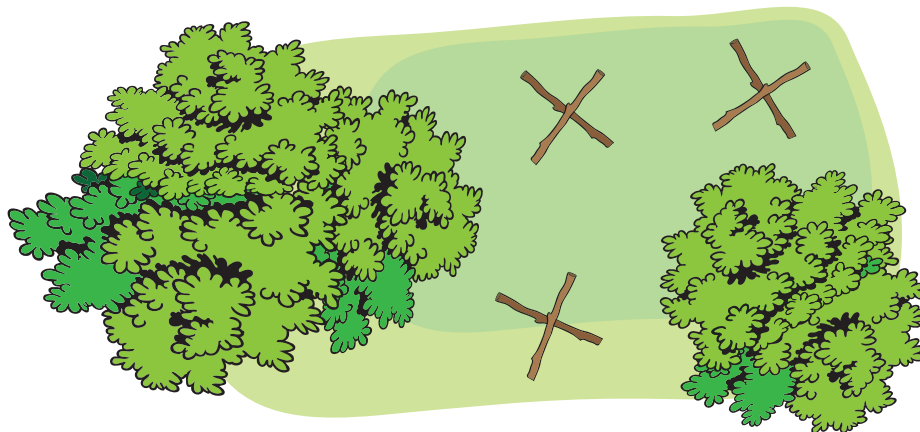
Teeme teele kolm oksahunnikut ja natuke eemale järgmise kolmiku.

Moodustame okstest „helikopteririste“ oma asukoha märkimiseks lagendikul. Helikopteririst on kaks korda lapsest pikem (2 x 2 meetrit) rist okstest, heinast või maha tallatud rohust. Teeme selliseid riste kolm.

NB! Pärast harjutuste lõppu likvideerime oma ohumärgid!

■ Helikopterile lehvitamine hädaolukorras abi saamiseks

Vii käed sirgelt jalgade juurest üles pea kohale ja tagasi jalgade juurde. Korda tegevust, kuni sind märgatakse.

HARJUTUS 21.2

Praktiline koondus-matk

Neljatunnine (2–3 km) või kaks paaritunnist koondust matkana öhtupoolikul lähimaastikul mitme juhendajaga.

■ Ettevalmistus:

- viled juhendajatele, võimalusel jagada igale osalejale vile,
- kommid (kolm igale osalejale),
- veepudel igale osalejale,
- osaleja mobiil (võimalusel),
- köied ja kiivrid.

Eksimise võimaluse vähendamiseks: selga rõõmsavärviline riietus, taskusse vile ja kolm kommi, laetud akuga mobiiltelefon, veepudel. Teavitame oma lähedasi oma sihtpunktist ja matka kestvusest.

Matkal jäävad noored „eksimise“ avastamisel paigale, teevad sobiva puu alla kuiva istumisaluse, söövad kommi ja kaunistavad paberitega puud, katsetavad helide kuuldavust. Kambas ehitatakse onn või tuulevari. Lõpuks tekib joogijanu ja energiapuudus. Selle lahendamiseks on

kaasas veepudel ja kommid. Siin saab rääkida ennetavast vedelikutarbimisest, et janutunnet ei tekiks. Matka lõppedes kontrollime lastel mobiililevi, nad helistavad oma vanematele ja teavitavad neid kojutulekust.

Noor veendub matkal, et puud on sõbralikud ja mõnusad, Eesti looduses on ohutu olla. Sooja hoidmine on vajalik, kõik riided tuleb hoida seljas. Heinast või okstest aed hoiab eemal hirmumõtted. Onn või sein on hea kaitse tuule ja ka vihma eest.

Helide katsetamist on hea teha tee läheduses, kus iga matkal olev noor on seljaga vastu puutüve, tõmbab jalad sooja hoidmiseks lõua alla ning kuulab. Üks juhendaja läheb 50 m eemale ja vilistab vilega, kasutab kõlapulki ning plaksutab käsi; sama kordab 100 m kauguselt, võimalusel veel kaugemalt. Noorte juurde jäänud juhendaja paneb kirja noorte arvamuse, kas heli on kuulda või mitte. Võimalusel saavad noored ise kordamööda harjutada oma vilega kolme vilistamist. Puu all helikatset tehes sõbruneb noor metsapuudega. Ronimist paralleelkõitel korraldatakse metsapuude suhtes põnevuse ja positiivse emotsiooni tekitamiseks, juhul kui on selleks aega arvestatud.

Matk võib lõppeda kätest-kinni-sõbraringiga ja kolmanda kommiga.